

Hejtman předal Pocty hejtmana LK významným osobnostem našeho kraje

14. 10. 2010 08:16

Hejtman Libereckého kraje Stanislav Eichler dnes v Severočeském muzeu v Liberci slavnostně předal Poctu hejtmana Libereckého kraje a hejtmanský dukát sedmi významným osobnostem, které se svými činy zasloužily o dobré jméno Libereckého kraje.

Oceněnými byli: PhDr. Tomáš Edel (in memoriam), Ing. arch. Svatopluk Technik (in memoriam), doc. PhDr. Ing. Miloš Raban, Th.D., plk. PhDr. Otto Janoušek, Luděk Vele, plk. Stanislav Hnělička a Mgr. Věra Vohlídalová

„Stalo se již tradicí, že je říjen v Libereckém kraji spojen s udělováním cen Pocta hejtmana Libereckého kraje. Dnes již popáté udělujeme tuto cenu lidem, kteří se významně zasloužili o dobré jméno Libereckého kraje doma i ve světě. Bylo mi potěšením, že jsem mohl strávit příjemné chvíle s tolika zajímavými a obětavými lidmi a že jsem jim mohl osobně poděkovat za jejich um, dovednosti a znalosti využívané ve prospěch dobrého jména Libereckého kraje,“ řekl hejtman Libereckého kraje Stanislav Eichler.

Medailonky oceněných:

PhDr. Tomáš Edel (in memoriam)

Narodil se 3. října 1951 v Praze. V roce 1980 absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy – obor Národopis. Působil v Národním muzeu, byl středoškolským profesorem a od roku 1985 působil jako ředitel Podještědského muzea v Českém Dubu, kde roku 1991 odkryl rozsáhlé stavební pozůstatky pozdně románské johanitské komendy. Věnoval se dějinám johanitského řádu, středověké šablonové malbě, problematice lidové architektury a historii Podještědí. Je autorem mnoha monografií jako například Příběh johanitského komtura řečeného Dalimil, Českodubsko v památkách 12. – 20. století, Legionáři z Českodubska, nebo Podještědí v Hitlerově třetí říši. Ve svých nedožitých 59 letech nečekaně zemřel dne 26. dubna letošního roku.

Ing. arch. Svatopluk Technik (in memoriam)

Narodil se 7. března 1913 v Rašovce poblíž Liberce. Po vystudování gymnázia v Liberci odešel na pražskou fakultu architektury a pozemního stavitelství ČVUT, kterou úspěšně dokončil v roce 1937. Své vzdělání dále prohluboval studiem na Ústavě Ernesta Denise, jež mu umožnilo odbornou stáž v ateliéru slavného architekta Augusta Perreta v Paříži. Od roku 1945 vyučoval na liberecké Průmyslové škole stavební a následně se začal věnovat projektování v praxi. Je tvůrcem prvního poválečného zemního plánu města Liberce a dále územních a zastavovacích plánů Českého Dubu, Sobotky, Lomnice nad Popelkou, Mnichova Hradiště, Hronova, Nového Boru a Frýdlantu v Čechách. Vyprojektoval také první liberecké sídliště na Králově Háji a k němu napojenou skupinu atriových domů na Aloisině výšině. Ing. arch. Svatopluk Technik zemřel dne 2. února letošního roku.

doc. PhDr. Ing. Miloš Raban, Th.D.

Narodil se 20. června 1948 v Kryštofově údolí u Liberce. Je římskokatolický kněz, teolog, filosof a inženýr, od roku 1990 farář ve farnosti Raspenava a administrátor excurrendo (dojíždějící duchovní správce) farností Hejnice a Mníšek u Liberce. Studoval teologii a filosofii na těch nejlepších univerzitách, doktorát získal na Papežské univerzitě Gregoriana a na kněze byl vysvěcen roku 1985 v Římě. Zorganizoval rekonstrukci poutní baziliky Navštívení Panny Marie v Hejnicích a přilehlého františkánského kláštera, v němž založil Mezinárodní centrum duchovní obnovy, jehož je správcem. Na tuto rekonstrukci dokázal získat desítky milionů korun od tuzemských i zahraničních nadací, církví, státu i sponzorů. Velká část finančních prostředků byla získána také z fondu PHARE.

plk. PhDr. Otto Janoušek

Narodil se 12. září 1932 v Jičíně a svůj život zasvětil sportu. Stál u zrodu střediska armádního vrcholového sportu Dukla Liberec, ve kterém, jako vůbec první velitel, svědomitě pracoval dlouhých 18 let. Během své čtyřicetileté práce v armádním sportu se významně zasloužil o jeho rozvoj, zastával funkce v orgánech Českého svazu tělesné výchovy i v Radě vrcholového sportu a stál mimo jiné také u vybudování moderní sportovní haly v Liberci a tréninkové základny v Harrachově. Zúčastnil se tří letních a pěti zimních Olympijských her, na kterých se v reprezentačních družstvech představili armádní sportovci. Za svou celoživotní práci ve prospěch armádního sportu obdržel v roce 1992 z rukou předsedy vlády medaili „Za zásluhy“ a „Záslužný kříž“ z rukou ministra obrany.

Luděk Vele

Narodil se 30. listopadu 1951 v Turnově. Absolvoval pražskou konzervatoř u profesora Jaroslava Horáčka a v posledním roce studia přijal angažmá v liberecké opeře, kde vytvořil řadu rolí českého i světového repertoáru. V roce 1983 se stal sólistou opery Národního divadla v Praze. Zde svůj repertoár obohatil o téměř všechny významné role basového oboru, jež mohla dramaturgie Národního divadla poskytnout. Vedle svého mistrovsky propracovaného Vodníka, Kecala a Leporella mimo jiné nastudoval Chrudoše ve Smetanově Libuši, Palouckého v Hubičce, Marbuela ve Dvořákově Čertovi a Káče, titulní roli Donizettiho Dona Pasquala, Barona Ochse ve Straussově Růžovém kavalírovi a mnoho dalších. Za své výjimečné výkony v rolích Chrudoše a Barona Ochse byl pan Luděk Vele v letech 1995 a 1996 oceněn Cenami Thálie. Je častým hostem

operních scén i koncertních pódii doma i v zahraničí a natočil též řadu snímků s domácími i zahraničními gramofonovými firmami. Přesto, že s rodinou žije v Praze, stále se rád vrací do kraje svého mládí a na hradě Grabštejně každoročně pořádá benefiční koncerty na záchranu této překrásné historické památky.

plk. Stanislav Hnělička

Narodil se 12. února 1922 v Liberci. V r. 1941 se stal vojákem 11. pěšího praporu – Východního, československé zahraniční armády, která se formovala v Egyptě. Zúčastnil se bojů v Libanonu a Sýrii, později pod velením generála Klapálka bojoval u Tobruku. Po skončení bojů u Tobruku byl převelen do Británie, kde byl zařazen do nově formované obrněné brigády se kterou se po vylovení v Normandii zúčastnil bojů u Dunkerque a v západní Belgii s 2. tankovým sborem. Jeho hrdinství bylo oceněno nejen polským a dvěma československými válečnými kříži, ale v r. 2005 také francouzským Řádem čestné legie. Po únoru 1948 byl perzekuován a vězněn, dnes se aktivně zapojuje do práce Československé obce legionářské a pomáhá tak udržovat základní myšlenky odkazu odboje během druhé světové války i ve vědomí mladších generací. Stanislav Hnělička vydal společně s Janem Šebelkou knihu pamětí nazvanou „Byl jsem tobruckou krysou“ a působil jako poradce při natáčení celovečerního filmu „Tobruk“ režiséra Václava Marhoul. V roce 2007 udělil prezident republiky Stanislavu Hněličkovi Řád Bílého lva.

Mgr. Věra Vohlídalová

Narodila se 8. února 1942 v Londýně a od počátku roku 1946 žije v Liberci. V letech 1959 – 1964 vystudovala institut osvěty a novinářství Univerzity Karlovy, obor knihovnictví. Paní Věra Vohlídalová je aktivní členkou Svazu knihovníků a informačních pracovníků a věnuje se publikační činnosti k otázkám moderních služeb knihoven, jejich staveb a oblasti svobodného přístupu k informacím v demokratické společnosti. Je zakládající členkou Kooperace St. Gallen Liberec, přispívá svou aktivní činností skupině kultura Euroregionu Nisa, je členkou komise menšin při městě Liberci a předsedkyní občanského sdružení Česko-německé fórum žen. Dále je jednou z organizátorek aktivit k záchraně Městských lázní, je členkou Kruhu autorů Liberecka a předsedkyní správní rady Institutu rodinné terapie a psychosomatické medicíny v Liberci. Je držitelkou ocenění za práci v oboru knihovnictví, česko-německých vztahů a za práci při budování liberecké knihovny. V roce 2002 jí byl udělen Kříž za zásluhy první třídy Spolkové republiky Německo, je držitelkou Zlaté medaile Technické univerzity Liberec, držitelkou ocenění saského a polského svazu knihovníků, laureátkou ceny časopisu Architekt za rok 2001 a ve stejném roce byla čtenáři Libereckého dne zvolena jednou z osobností Liberecka. V roce 2005 pak byla, se skupinou 1000 žen, nominována na Nobelovu cenu míru.